

IX kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW PETYCJI

(NR 94)

z dnia 1 lutego 2022 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 94)

1 lutego 2022 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, oraz poseł **Urszuli Augustyn (KO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

- odpowiedź Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 94 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie wyłączenia możliwości potrącania z renty socjalnej kwot dochodzonych w trybie egzekucji komorniczej;**
- odpowiedź Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 110 w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw w zakresie zniesienia pięcioletniego okresu na ubieganie się o stanowisko sędziego sądu rejonowego w trybie konkursowym;**
- petycję w sprawie zmiany art. 15a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2021 r. poz. 450 ze zm.) oraz zmiany art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz.U. z 2020 r. poz. 1268 ze zm.) (BKSP-144-IX-462/21);**
- petycję w sprawie zmiany art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1509 ze zm.) (BKSP-144-IX-468/21);**
- petycję w sprawie zmiany art. 130a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2021 r. poz. 450 ze zm.) (BKSP-144-IX-469/21);**
- petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2021 r. poz. 450 ze zm.) w zakresie dotyczącym hulajnóg elektrycznych, urządzeń transportu osobistego oraz urządzeń wspomagających ruch (BKSP-144-IX-470/21);**
- petycję w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie umożliwienia osobom pobierającym tzw. rentę uczniowską jednoczesnego pobierania renty rodzinnej (BKSP-144-IX-471/21);**
- petycję w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz.U. z 2021 r. poz. 281 ze zm.) w zakresie zaostrzenia kar za zaśmiecanie miejsc publicznych (BKSP-144-IX-472/21);**
- petycję w sprawie uchylenia art. 11 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o zmianie ustawy o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Kodeksu**

postępowania w sprawach o wykroczenia oraz ustawy o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 1990 r. Nr 20, poz. 121), a także zmiany art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o powołaniu sądów apelacyjnych oraz o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, Kodeks postępowania cywilnego, Kodeks postępowania karnego, o Sądzie Najwyższym, o Naczelnym Sądzie Administracyjnym i o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 1990 r. Nr 53, poz. 306) (BKSP-144-IX-473/21);

– petycję w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie stosowania wobec żołnierzy zawodowych będących radnymi art. 25 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (BKSP-144-IX-474/21).

W posiedzeniu udział wzięli: **Honorata Łopianowska** dyrektor Departamentu Legislacyjnego Ustroju Sądów Ministerstwa Sprawiedliwości, **Andrzej Vertun** zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego MS, **Krzysztof Tomczak** i **Aldona Wieczorek** zastępcy dyrektora Departamentu Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury, **Zbigniew Wasiak** naczelnik wydziału w Departamencie Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej oraz **Robert Koźlak** zastępca dyrektora Biura Ruchu Drogowego Komendy Głównej Policji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** i **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, witam. Otwieram 94. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji.

Na początek proszę o potwierdzenie udziału w posiedzeniu. Przypominam, iż posiedzenie jest prowadzone z wykorzystaniem środków elektronicznej komunikacji elektronicznej.

Informuję, że chęć zabrania głosu należy zgłaszać na adres poczty elektronicznej Komisji lub poprzez czat. Informuję także, iż członkowie Komisji, posłowie obecni na sali obrad głosują przy pomocy urządzenia do głosowania, używając legitymacji poselskiej. Proszę zatem o potwierdzenie udziału w posiedzeniu przez dowolny przycisk.

W czasie, gdy państwo będą dokonywać potwierdzenia, chciałbym przedstawić projekt porządku dziennego. W punkcie pierwszym – rozpatrzenie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 94 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie wyłączenia możliwości potrącania z renty socjalnej kwot dochodzonych w trybie egzekucji komorniczej. W punkcie drugim – rozpatrzenie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 110 w sprawie zmiany ustawy z 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw w zakresie zniesienia pięcioletniego okresu na ubieganie się o stanowisko sędziego sądu rejonowego w trybie konkursowym. W punkcie trzecim – rozpatrzenie petycji w sprawie zmian w ustawie – Prawo o ruchu drogowym z 20 czerwca 1997 r. oraz ustawy z 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami. W punkcie czwartym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmian w ustawie z 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych. W kolejnym punkcie – rozpatrzenie petycji w sprawie zmian w ustawie z 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. W punkcie szóstym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmian w ustawie z 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. W punkcie siódmym – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie umożliwienia osobom pobierającym tzw. rentę uczniowską jednoczesnego pobierania renty rodzinnej. W punkcie ósmym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmian w Kodeksie wykroczeń. W punkcie dziewiątym – rozpatrzenie petycji w sprawie uchylenia art. 11 ustawy z 22 marca 1990 r. o zmianie ustawy o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia oraz ustawy o Sądzie Najwyższym, a także zmiany art. 1 ust. 2 ustawy z 13 lipca 1990 r. o powoła-

niu sądów apelacyjnych oraz o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, Kodeks postępowania cywilnego, Kodeks postępowania karnego, o Sądzie Najwyższym, o Naczelnym Sądzie Administracyjnym i o Krajowej Radzie Sądownictwa. I w punkcie dziesiątym – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie stosowania wobec żołnierzy zawodowych będących radnymi art. 25 ust. 2 i 3 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. To tyle, co do projektu porządku posiedzenia.

Stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane regulaminem Sejmu do prawidłowego prowadzenia obrad i skutecznego podejmowania decyzji. Czy do projektu porządku posiedzenia są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła porządek posiedzenia.

Przystępujemy zatem do jego realizacji. Bardzo proszę przedstawiciela ministra sprawiedliwości o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 94 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie wyłączenia możliwości potrącania z renty socjalnej kwot dochodowych w trybie egzekucji komorniczej.

Zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości Andrzej Vertun:

Dziękuję, panie przewodniczący. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, w imieniu ministra sprawiedliwości podtrzymuję odpowiedź na dezyderat nr 94 złożony na ręce pani marszałek Elżbiety Witek dniu 4 sierpnia 2021 r.

W swoim dezyderacie Komisja zwracała się do ministerstwa o wskazanie skali zjawiska, jakim jest potrącanie na rzecz wierzycieli kwot z rent socjalnych dłużników oraz o analizę skutków społecznych przepisów obowiązujących w tym zakresie. Ministerstwo Sprawiedliwości zasięgnęło w tym względzie zdania i opinii Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej. Stanowisko to zostało włączone w całości do odpowiedzi na dezyderat. Wyrażam nadzieję, że treść dezyderatu satysfakcjonuje Wysoką Komisję, jeżeli chodzi o żądane przez Wysoką Komisję dane oraz ich analizę.

Jeżeli chodzi o konkluzję, czyli pytanie o zasadność wyłączenia spod egzekucji renty socjalnej, to podtrzymuję generalne stanowisko zawarte w odpowiedzi na dezyderat. W ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości wspartej oceną Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej takie postąpienie nie byłoby zasadne. Zgadzamy się przede wszystkim z tezą zawartą w dezyderacie, że całkowite wyłączenie renty socjalnej spod egzekucji spowodowałoby w istocie wykluczenie osób pobierających tę rentę z rynku finansowego jako osób mogących się ubiegać o pożyczki, chociażby tych najdrobniejszych sum pozwalających na zaspokojenie takich bieżących podstawowych potrzeb życiowych. To jest jedna kwestia.

Drugą kwestią jest to, że renta socjalna jednak pełni tożsamą funkcję do renty z tytułu niezdolności do pracy. Jakkolwiek pozostaje w granicach minimalnych tej renty, to jednak zbieżna funkcja sprawia, że niezasadnym byłoby ograniczanie możliwości – w zasadzie wyłączenie możliwości – egzekucji z renty socjalnej, przy pozostawieniu możliwości egzekucji z renty, chociażby w tym minimalnym zakresie, na jaki pozwalają przepisy o ograniczeniach egzekucji, możliwości egzekucji z renty z tytułu niezdolności do pracy. Tak że to wszystko. Dziękuję, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu dyrektorowi.

Petycję referowała pani przewodnicząca Anna Wasilewska. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę.

Pan Krzysztof Pater w swoim stanowisku stwierdza, iż odpowiedź jest bardzo wyczerpująca, przekonująca i proponuje jej przyjęcie. Czy do takiej rekomendacji pana Krzysztofa Patera są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 94.

Przechodzimy do kolejnego punktu i ponownie proszę – nie wiem, czy ponownie to pan dyrektor – o przedstawienie odpowiedzi ministra sprawiedliwości na dezyderat nr 110 w sprawie zmiany ustawy z 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, ustawy z 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw w zakresie zniesienia pięcioletniego okresu na ubieganie się

o stanowisko sędziego sądu rejonowego w trybie konkursowym. Tak, pan dyrektor. Nie, a to pani będzie. Przepraszam, ja na tym odległym ekranie nie widzę wszystkiego tak dokładnie. Witamy. Rozumiem, pani dyrektor Honorata Łopianowska.

Dyrektor Departamentu Legislacyjnego Ustroju Sądów Ministerstwa Sprawiedliwości Honorata Łopianowska:

Tak, dzień dobry.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dyrektor Departamentu Legislacyjnego Ustroju Sądów. Witamy, panią dyrektor. Proszę o postawienie.

Dyrektor departamentu MS Honorata Łopianowska:

Mnie przypało w udziale prezentowanie stanowiska w zakresie tego dezyderatu. Podtrzymujemy to stanowisko, które zostało w piśmie, jak się wydaje, dość obszernie przedstawione. Sprawa dotyczy pewnej kwestii epizodycznej, mianowicie zmiany ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, która na okres 5 lat dawała jeszcze możliwość na zasadach dotychczasowych przed zmianą – a ustawa jest z 21 czerwca 2017 r., a zatem ten pięcioletni okres upływa 21 czerwca 2022 r., czyli tego roku – starania się o stanowisko sędziego. Zgodnie z tym spornym czy tutaj dyskutowanym przepisem art. 15 ust. 1 ustawy zmieniającej ustawę o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury w terminie 14 dni od wejścia w życie tej ustawy miał za zadanie – i to zadanie wykonał – sporządzić, ogłosić w Biuletynie Informacji Publicznej listę klasyfikacyjną kandydatów na stanowisko asesora sądowego. Były tam wymienione dwie kategorie osób. To były osoby będące aplikantami KSSiP, które złożyły egzamin sędziowski i nie zostały skreślone z listy aplikantów. Lista ta obejmowała także referendarzy sądowych i asystentów sędziów, którzy w latach 2011–2016 zdali egzamin sędziowski i nie dokonali wyboru stanowiska asesora sądowego. Te osoby w ciągu 5 lat od daty wejścia w życie ustawy nowelizującej mogły się jeszcze namyślić, mogły zweryfikować swoje pierwotne preferencje.

Należy to powtórzyć, co zostało dość obszernie wyartykułowane w piśmie, w odpowiedzi na dezyderat na stronie 4 i 5. Mianowicie są tam dane liczbowe dotyczące tego, że 24 czerwca – zatem kilka dni po wejściu w życie ustawy z 21 czerwca – dyrektor KSSiP opublikował w BIP rezultaty tego wyboru stanowisk przez osoby zainteresowane, to te osoby, to grono, w interesie którego miałyby nastąpić ewentualna zmiana przepisów. I taka lista tych potencjalnie zainteresowanych osób obejmowała 351 osób. Spośród 351 osób, jakie zostały umiejscowione na tej liście, 81 osób nie stawiało się w celu dokonania wyboru na stanowiska asesorów. Zrezygnowało z wyboru lub nie przedstawiło zaświadczeń, które były wymagane ustawą nowelizującą.

Czyli można powiedzieć, że zagadnienie na tamten moment dotyczy 81 osób, przy czym podana została także analiza losów tych kandydatów, ponieważ staranie się o stanowisko sędziego asesora odbywa się za pomocą systemu teleinformatycznego, dość wyspecjalizowanego, czyli systemu z ZSRK. Tam jest cała ta ścieżka... to znaczy losy i czynności tych kandydatów są możliwe do policzenia, do zweryfikowania. Zatem po dokonaniu tych wyborów, jakie kandydaci mogli dokonać w ramach wejścia w życie ustawy nowelizującej, pozostały 53 stanowiska asesorów sądowych, czyli tyle jeszcze mogło stać się przedmiotem zainteresowania i aspiracji asesorskich tych młodych ludzi. Co wynika z danych z tego systemu teleinformatycznego z ZSRK i systemu e-nominacje, bo te dwa systemy służą do składania wniosków w celu zostania sędzią asesorem? Według stanu na dzień 13 listopada 2020 r. – czyli jest to dzień bezpośrednio czy krótko poprzedzający datę odpowiedzi na dezyderat – jak wynika z tych danych, spośród 81 osób – które się nie zainteresowało wtedy staraniem się o stanowisko asesora, nie zgłosiło się, czyli nie stawili się w celu dokonania wyboru – to tym okresie dobiegającym, czy wtedy czteroletnim prawie, 32 osoby nie wzięły udziału w żadnym z konkursów na wolne stanowisko sędziowskie; 37 osób wzięły udział w konkursach na wolne stanowiska sędziowskie, które jeszcze się nie zakończyły lub które się toczą w ramach procedur nominacyjnych (te 37 osób jest w toku procedur); 12 osób, można powiedzieć, że całkowicie zmieniło swoje zainteresowania zawodowe nakierowane na ścieżkę sędziowską, bowiem

nie wzięły udziału w tym okresie do listopada 2020 r. w konkursie na żadne wolne stanowisko sędziowskie i nie uzyskiwały nominacji.

Można zatem powiedzieć czy przede wszystkim wyeksponować ten epizodyczny charakter... po pierwsze, zagadnienia, grupy osób, których potencjalne przepisy miałyby dotyczyć. Charakter tych przepisów był taki, że okres pięcioletni, niezależny od pewnych spostrzeżeń związanych z ograniczeniami covidowymi, jednak jest długim okresem na podjęcie decyzji przez te osoby i podjęcie starań w celu sprecyzowania swoich planów zawodowych, swojej pożądanego ścieżki zawodowej prawniczej, czyli nakierowanej na zostanie asesorem czy też sędzią.

Jeszcze w tym miejscu powiem, w prawdzie inną perspektywę egzaminów wstępnych na aplikację, bo to w kontekście COVID-u, w których brałam udział w minionym roku... Egzamin wstępny na aplikację... Chcę powiedzieć, jakie jest ryzyko czy trudności związane z ewentualnym COVID-em i utrudnieniem dla starania się o zostanie aplikantem czy zdaniem egzaminu. Przystępowało 1700 osób. W lutym minionego roku, czyli w takim dość covidowym momencie newralgicznym i nie było problemem... nie skutkowało to żadnymi zakłóceniami dla tych procesów. W związku z tym proces łatwiejszy, czyli nie sam egzamin, tylko staranie się o stanowisko asesora dla jednak niewielkiej grupy, wydaje się, że tutaj nie stanowi to problemu ani przeszkody, mówię o COVID-zie, dla tego, aby te 5 lat wykorzystać efektywnie dla sfinalizowania takiej ścieżki zawodowej.

Pozostaje mi tak konsekwentnie podtrzymać to stanowisko, jakie w odpowiedzi na dezyderat było prezentowane w stanowisku podpisanym w lipcu 2021 r. To wszystko.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo, pani dyrektor.

Tę petycję referował pan poseł Robert Obaz, który przysłał nam informację, że zgadza się z odpowiedzią. Traktuje ją jako bardzo wyczerpującą, przekonywającą i proponuje przyjęcie jej oraz nieuwzględnienie żądania zawartego w petycji. Czy ktoś spośród państwa posłów ma inne zdanie na ten temat? Nie widzę, a więc takie jest stanowisko Komisji. Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do punktu trzeciego: rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 15a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz zmianę art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami. Tę petycję przedstawia pan poseł Jerzy Paul. Bardzo proszę.

Poseł Jerzy Paul (PiS):

Pani przewodnicząca, państwo parlamentarzyści, szanowni państwo, petycja, którą będziemy za chwilę rozpatrywać, spełnia wszystkie wymogi formalne, więc może być na naszej Komisji dzisiaj rozpatrywana. Przedmiotem petycji jest żądanie zmiany art. 15a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz zmiany w art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami.

Szanowni państwo, ogólnie ta petycja dotyczy osób poruszających się hulajnogą, ale tą hulajnogą, która jest napędzana siłą mięśni, czyli chodzi o te hulajnogi, które nie są elektrycznymi. I teraz tak: przepis w art. 15a prawa o ruchu drogowym reguluje kwestie zasad poruszania się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch. Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 18a – urządzenie wspomagające ruch to urządzenie lub sprzęt sportowo-rekreacyjny przeznaczony do poruszania się przez osoby w pozycji stojącej napędzane siłą mięśni, czyli na przykład rolki, wrotki, deskorolki czy hulajnogi napędzane siłą mięśni, czyli te, które nie są elektrycznymi. Szanowni państwo, ogólnie w przepisach jest tak, że osoby poruszające się hulajnogą uwzględniane są w przepisach tak jak piesi. Nie ma jakiś specjalnych przepisów odnoszących się tylko do osób poruszających się deskorolką, hulajnogą.

Przytoczę trzy przepisy, że tak w rzeczywistości jest i nie powinno się dodawać jakichś specjalnych przepisów, a pozostać przy tych przepisach, które obowiązują i one są dobre. Trzy przykłady szybko znalezione: osoba poruszająca się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch jest obowiązana korzystać z chodnika drogi dla pieszych lub drogi dla rowerów. Czyli osoba taka nie powinna jeździć po jezdni, nie powinna jeździć po drodze,

jeżeli są wyznaczone miejsca do poruszania się dla rowerzystów, dla pieszych, to po tych miejscach, po tych pasach ruchu powinny te osoby korzystające z hulajnowy się poruszać.

Drugi przykład: osoba poruszająca się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch, korzystając z chodnika albo drogi dla pieszych, jest obowiązana poruszać się z prędkością zbliżoną do prędkości pieszego. Czyli szanowni państwo, znowu nie odnosimy się z prędkością do samochodu jadącego po jezdni, nie odnosimy się do ciągnika rolniczego, tylko do pieszego, który będzie obok nas się poruszał. Oczywiście mówimy z perspektywy osoby poruszającej się hulajnową.

Trzeci przykład: osoba poruszająca się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch, przekraczając jezdnię, jest obowiązana zachować szczególną ostrożność oraz korzystać odpowiednio z przejazdu dla rowerów albo przejścia dla pieszych. Czyli następny przykład: ten pieszy nie skręca, nie zmienia kierunku jazdy gdzieś na skrzyżowaniu. Nie zawraca na skrzyżowaniu, tylko przekracza jezdnię czy drogę na przejściu dla pieszych, ewentualnie na przejeździe dla rowerów. Czyli to jest ten sam poziom i te same przepisy obowiązują poruszającego się hulajnową.

Szanowni państwo, projektodawca redagując tekst projektu, mógł zamieścić przepis art. 15a prawa o ruchu drogowym, regulujący kwestię zasad poruszania się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch w odrębnym rozdziale, dotyczącym tylko osób poruszających się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch. Projektodawca, a zanim ustawodawca przyjął jednak inne rozwiązanie: dodał regulację zawartą w art. 15a ustawy – Prawo o ruchu drogowym w dziale II ustawy zatytułowanym „Ruch drogowy” w jego rozdziale II „Ruch pieszych”, uzupełniając tytuł rozdziału o „osoby poruszające się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch”. Taki zabieg legislacyjny wskazuje, że przepisy tego rozdziału odnoszą się zarówno do pieszych, jak i do osób poruszających się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch. Czyli oni tak jakby na jednej równi, oni są równi, więc nie ma potrzeby stworzenia nowych przepisów.

Podsumowując tę część tej petycji: efekt, który miałby zostać osiągnięty w wyniku przyjęcia postulowanego przepisu, wynika już z obecnego stanu prawnego. Postulat zawarty w petycji jest więc niezasadny.

W drugiej części petycji, osoba, która napisała petycję, wskazuje, że powinno być też zawarte w ustawie, kto może albo jakie muszą być uprawnienia do poruszania się hulajnową. Szanowni państwo, jeżeli doszliśmy do wniosku, że poruszającego się hulajnową obowiązują takie same przepisy jak pieszego, to nie potrzeba jakiejś karty, nie wiem, karty poruszającego się hulajnową, tak jak karty woźnicy, która była kiedyś, czy karty rowerzysty. Takich dodatkowych uprawnień nie potrzeba, bo pieszym może być każdy z nas – dziecko, które ma 10 lat, osoba, młodzieniec, który ma lat 15, czy osoba, która ma 80 lat. Nie ma jakiejś specjalnej karty pieszego. Więc, jeżeli nie ma karty pieszego, każdy może poruszać się – oczywiście w sposób bezpieczny itd., w odpowiednich miejscach – to tak samo powinien poruszać się, czy ma prawo poruszać się osoba, która porusza się hulajnową. Wracamy cały czas do tej hulajnowy napędzanej siłą mięśni. Dlatego, szanowni państwo, jeden, jak i drugi ten artykuł czy prośba, czy żądanie zawarte w petycji są nieuzasadnione i uważam, że należy je odrzucić. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję. Mamy w tym punkcie dosyć sporą reprezentację Ministerstwa Infrastruktury. Kto spośród państwa zechce udzielić nam swojej opinii? Czy mamy zgłoszenia zdalne?

**Zastępca dyrektora Departamentu Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury
Krzysztof Tomczak:**

Dzień dobry.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora departamentu MI Krzysztof Tomczak:

Panie przewodniczący, szanowna Komisjo, panie i panowie posłowie, Krzysztof Tomczak, pełniący obowiązki, kierujący Departamentem Transportu Drogowego. Mówiąc w największym skrócie, szanując czas wszystkich tutaj obecnych, minister infrastruktury reprezentuje podobne stanowisko jak mój przedmówca, pan poseł. Zatem też nie widzimy bezpośrednio potrzeby regulacji w zakresie tych dwóch komponentów stanowiących jedną petycję oznaczoną w porządku dziennym trójką rzymską. Bardzo dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos? Rozumiem, że Ministerstwo Infrastruktury wydało ten komunikat ustami pana dyrektora i to wystarczy. Czy ktoś z państwa jeszcze się zgłasza, szczególnie spośród naszych gości zdalnych? Bardzo proszę o sygnał. Nie ma. Dziękuję bardzo.

W tej sytuacji, proszę raz jeszcze pana posła Jerzego Paula o rekomendację dla Komisji.

Poseł Jerzy Paul (PiS):

Rekomenduję odrzucić żądanie zawarte w tej petycji.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Czyli nie uwzględniamy żądania, które jest zawarte w treści petycji, ani pierwszego, ani drugiego. Dziękuję bardzo. Czy spośród członków Komisji ktoś z państwa zgłasza sprzeciw do takiego rozwiązania? Nie widzę, nie słyszę. Dziękuję bardzo. Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie tej petycji.

Przechodzimy do punktu czwartego, to jest rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych. Tę petycję przedstawia pan poseł Marcin Duszek. Bardzo proszę

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Pani przewodnicząca, szanowna Komisjo, petycja w sprawie zmiany ustawy z 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wymogi formalne. Autor petycji domaga się dodania w art. 1 ust. 2 ustawy po wyrazach „organów państwowych” wyrazów „i samorządu terytorialnego” oraz zastąpienie w tym przepisie wyrazów „każdego obywatela” wyrazami „każdej osoby na terytorium”.

W uzasadnieniu petycji autor stwierdził, że celem proponowanych zmian jest podkreślenie powszechnego prawa i obowiązku czci i szacunku symboli państwa polskiego, co za tym idzie, powinny one objąć również samorządy terytorialne i cudzoziemców. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo

Otwieram dyskusję. Kto spośród naszych członków Komisji bądź też gości chciałby zabrać głos w tej sprawie? Czy spośród gości zdalnych? Nie mamy żadnego zgłoszenia. Dziękuję bardzo.

Proszę w takim razie raz jeszcze pana posła sprawozdawcy, aby zechciał powtórzyć rekomendację dla Komisji.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Pani przewodnicząca, szanowna Komisjo, wnoszę o nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję.

Czy wobec takiego stanowiska jest jakiś sprzeciw? Nie widzę, nie słyszę, a więc taka jest decyzja Komisji. Dziękuję panu posłowi.

W punkcie piątym rozpatrzymy petycję w sprawie zmiany art. 130a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Poproszę o zreferowanie tej petycji pana posła Roberta Warwasa.

Posel Robert Warwas (PiS):

Bardzo dziękuję. Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu doprowadzenie do zmiany art. 130a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym w zakresie uelastycznienia możliwości reagowania na nielegalnie zaparkowane pojazdy. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wszelkie wymogi formalne.

Autor petycji zwraca szczególną uwagę na problem związany z niejednoznacznością interpretacją przepisów drogowych w zakresie utrudnienia ruchu i stwarzanie niebezpieczeństwa w kontekście usuwania z drogi pojazdów na koszt właściciela, w przypadku pozostawienia pojazdu w miejscu niedozwolonym. Przedstawiony problem powoduje nie tylko niebezpieczeństwo, lecz także utrudnia poruszanie się po terenie miejskim, w tym drogach. Zdaniem autora petycji przypisy są rzadko egzekwowane, w dodatku mandaty nie są najlepszym rozwiązaniem, które zmieniłyby postawę kierowców. Z tego powodu autor petycji wnioskuje o zmianę opierającą się na podniesieniu kosztów finansowych przez kierowcę za usunięcie pojazdu z miejsca, na którym parkowanie jest zabronione, lecz nie utrudnia ruchu lub nie zagraża bezpieczeństwu.

Tutaj, jak wskazuje Biuro Analiz Sejmowych, petycja powinna zostać oceniona w aspekcie zasady proporcjonalności. W licznych orzecznictwach Trybunału Konstytucyjnego dobitnie podkreślono znaczenie tej zasady, która się opiera na tym, że ustawodawca nie może ustanawiać ograniczeń przekraczających pewien stopień uciążliwości. Głównym założeniem zasady proporcjonalności jest zakaz nadmiernej ingerencji ze strony ustawodawcy. Podsumowując, usuwanie każdego pojazdu w każdym przypadku, o którym mowa w proponowanych zmianach, byłoby zbyt dolegliwe i nieproporcjonalne do przewinienia. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Mamy zgłoszenie zdalne od pana Roberta Koźlaka. Czy pan jest na miejscu, zechce pan zabrać głos?

Zastępca dyrektora Biura Ruchu Drogowego Komendy Głównej Policji Robert Koźlak:

Pani przewodnicząca, panie, panowie, posłowie, w pełni popieram to, co pan poseł sprawozdawca powiedział przed chwilą i to, co zawarło Biuro Analiz Sejmowych. Te narzędzia, które mamy w tej chwili, czyli stosowanie postępowania mandatowego czy w ogóle zajmującego się wykroczeniami pouczenia, czy wniosku do sądu, jest wystarczającymi narzędziami do tego. Natomiast holowanie każdego samochodu, który zatrzyma się w miejscu niedozwolonym, byłoby bardzo dokuczliwe. Miejmy na uwadze to, że najczęściej parkingi dla tych samochodów nie są w bezpośrednim sąsiedztwie czy miejsca oddalone są nawet po kilkadziesiąt kilometrów. Tak że też naszym zdaniem byłoby to zbyt dokuczliwe narzędzie do stosowania. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa jeszcze w tej sprawie? Nie widzę. Proszę więc pana posła Roberta Warwasa o rekomendację.

Posel Robert Warwas (PiS):

Dziękuję, pani przewodnicząca. Wysoka Komisjo, szanowni państwo, w nawiązaniu do tych argumentów, które zostały przedstawione, i opinii, rekomenduję nieuwzględnienie przez Komisję żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy jest sprzeciw? Nie słyszę. Więc taka jest decyzja Komisji. Dziękuję uprzejmie.

Punkt szósty też będzie należał do pana Roberta Warwasa. Panie posle, proszę o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym w zakresie dotyczącym hulajnog elektrycznych, urządzeń transportu osobistego oraz urządzeń wspomagających ruch.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej w zakresie zmiany ustawy z dnia 20 czerwca 1957 r. – Prawo o ruchu drogowym w zakresie dotyczącym hulajnog elektrycznych, urządzeń transportu osobistego oraz urządzeń wspomagających ruch celem zwiększenia przejrzystości przepisów regulujących wskazane zagadnienia.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wymogi formalne, niemniej jednak część z postulatów zawartych w przedłożonej petycji dotyczy nowelizacji rozporządzenia ministra infrastruktury i w odniesieniu do tych postulatów petycja nie mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu.

Autor petycji w swoim wystąpieniu przedstawia szereg postulatów, które uprościłyby przepisy ustawy i wyeliminowały funkcjonujące w jego opinii absurdy m.in.:

- umożliwienie korzystania z pobocza kierującym hulajnogą elektryczną oraz urządzeniem transportu osobistego;
- usunięciem art. 33a ust. 1;
- umożliwienie korzystania z chodnika w złych warunkach pogodowych użytkownikom hulajnog elektrycznych i urządzeń transportu osobistego;
- dopuszczenie poruszania się urządzeń transportu osobistego po pasach rowerowych i śluzach rowerowych;
- ujednoczenie przepisów, by zakaz wjazdu rowerów dotyczył także hulajnog elektrycznych i urządzeń transportu osobistego;
- funkcjonowanie sygnalizacji świetlnej tylko dla rowerów, czy dotyczy to również hulajnog i urządzeń transportu osobistego;
- rozszerzenie definicji pieszego o osobę poruszającą się przy użyciu urządzeń wspomagających ruch;
- rozszerzenie zakresu zastosowania przepisów art. 33 ust. 3 ustawy w zakresie umożliwienia poruszania się obok siebie, tak jak rowery, hulajnogom elektrycznym oraz urządzeniem transportu osobistego;
- Zakwalifikowanie hulajnog elektrycznych, innych urządzeń transportu osobistego jako szczególne rodzaje rowerów.

Założenie postulowane w petycji są tutaj odmienne od tych, które którymi kierował się ustawodawca, przyjmując niedawno nowelizację ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw z dnia 30 marca 2021 r. Istotą projektowanych przepisów było stworzenie bezpiecznych warunków do korzystania z urządzeń wspomagających ruch, w odniesieniu do kwestii ograniczonej możliwości poruszania się wskazanymi pojazdami po poboczu brana była pod uwagę konstrukcja oraz mniejsza statyczność jadącego tymi pojazdami.

W kwestii usunięcia art. 33a ust. 1 propozycja ta jest niezasadna, gdyż przepis jest istotnym elementem regulacji określającym obowiązki kierującego hulajnogą. Poruszanie się urządzeń transportu osobistego po pasach rowerowych i śluzach rowerowych jest wykluczone, tak jak w przypadku poruszania się urządzeń transportu osobistego poza jezdnią ze względu na odmienną konstrukcję pojazdu od roweru czy hulajnogi elektrycznej, która pod pewnymi względami może poruszać się po jezdni.

Podsumowując, proponowane zmiany są oparte na całkowicie odmiennych założeniach od przyjętych przez ustawodawcę. Przyjęte obecnie rozwiązania zostały szeroko uzasadnione w toku prac legislacyjnych. Oceniając postulowane w petycji rozwiązania, należałoby przede wszystkim zastanowić się, czy wprowadzenie ich w życie nie obniżyłoby poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy także w tym punkcie w dyskusji pan dyrektor Robert Koźlak zechce zabrać głos? Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora biura KGP Robert Koźlak:

Pani przewodnicząca, panie i panowie posłowie, szanowni państwo, tutaj Biuro Analiz Sejmowych odniosło się bardzo wyczerpująco do tego zagadnienia. Nie chcę zabierać

głosu Ministerstwu Infrastruktury, które jest gospodarzem tych przepisów, ale w pełni podzielamy ten fakt. Po prostu przy tworzeniu przepisów były całkowicie inne założenia odnośnie do bezpieczeństwa dla tych grup użytkowników dróg. Teraz każda ingerencja w dosyć nieodległym czasie obowiązywania tych przepisów moim zdaniem na pewno by jeszcze więcej chyba nagmatwała w głowach tych wszystkich użytkowników.

Jedyną rzeczą, nad którą ewentualnie można by było się zastanowić i zwrócić uwagę, to właśnie przepis, który dopuszcza w tej chwili rowerzystów przy złych warunkach atmosferycznych poruszania się po chodniku. I tu ten przypadek ewentualnie można by było poddać pod rozważenie. Pozostałe natomiast uważamy, że... my do tej pory od obowiązywania przepisu nie mamy żadnych problemów z interpretacją tych przepisów, są one jasne i klarowne. Dziękuję serdecznie.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Teraz proszę o zabranie głosu panią Aldonę Wieczorek, dyrektor Departamentu Transportu Drogowego. Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Departamentu Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury Aldona Wieczorek:

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, tak jak wskazał tutaj dyrektor Koźlak, podtrzymujemy też stanowisko Biura Analiz Sejmowych. Chciałabym jeszcze dodać do tej przedmowy, że te przepisy obowiązują od 20 maja 2021 r. Jednocześnie, jeżeli chodzi o szereg zgłoszonych postulatów czy ewentualnie innych, które mogą się jeszcze pojawić, w pkt 12 oceny skutków regulacji jest przewidziany punkt, dotyczący dokonania ewaluacji *ex post* tych przepisów. Jednym słowem, ewaluacja zostaje przeprowadzona po roku obowiązywania wszystkich przepisów ustawy, to jest zakres od stycznia tego roku do 1 stycznia 2023 r. Wobec tego po tym okresie resort będzie mógł ewentualnie dokonać szczegółowej analizy skuteczności wprowadzonych zmian. Jeżeli zaszłaby taka potrzeba uzupełnienia czy doprecyzowania, to oczywiście dokona się odpowiedniej nowelizacji tych przepisów.

Jeżeli chodzi o tę kwestię poruszoną przez dyrektora Koźlaka, chciałabym powiedzieć też, że jeżeli chodzi o te kwestie tego punktu, również pochylimy się, biorąc pod uwagę ewaluację tych przepisów. Dziękuję serdecznie.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję, pani dyrektor.

Czy ktoś z państwa jeszcze w tym temacie? Nie widzę, nie słyszę. Bardzo proszę pana posła Warwasa o rekomendację dla Komisji.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, tak jak zostało to powiedziane, nowelizacja ustawy – Prawo o ruchu drogowym w zakresie dotyczącym hulajnóg elektrycznych, urządzeń transportu osobistego i urządzeń wspomagających ruch to była inicjatywa... ustawa, która przyjęta ubiegłym roku. Ona na Komisji Infrastruktury była szeroko omawiana, dyskutowana, były wypracowane te regulacje. Tak więc jakby jest tutaj... jeszcze tutaj jest zbyt krótki czas, żeby to oceniać. Tutaj podtrzymuję tę rekomendację, aby nie uwzględniać przez Komisję żądania będącego przedmiotem petycji. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję. Bardzo poczekamy, aż będą wnioski z obowiązującego już prawa. Dziękuję pięknie.

Czy wobec rekomendacji pana posła sprawozdawcy są uwagi? Nie widzę, nie słyszę, a więc tę rekomendację przyjmujemy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

W kolejnym punkcie ponownie pan Robert Warwas. Proszę o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie umożliwienia osobom pobierającym tak zwaną rentę uczniowską jednoczesnego pobierania renty rodzinnej.

Posel Robert Warwas (PiS):

Bardzo dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie ujednoczenia przepisów ustawy o rencie uczniowskiej i socjalnej. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wszelkie wymogi formalne.

Autor petycji wskazuje, że w jego ocenie osoby, które uzyskały uprawnienia do renty uczniowskiej na podstawie przepisów obowiązujących do 1999 r., są dyskryminowane w stosunku do osób pobierających rentę socjalną, czyli świadczenie przyznawane obecnie dorosłym osobom całkowicie niezdolnym do pracy, co stwierdzono przed 18. rokiem ich życia lub jeszcze w trakcie nauki. Autor petycji podkreśla, że w przypadku śmierci rodzica stosuje się do osób będących na rencie socjalnej lub uczniowskiej różne zasady zbiegu świadczeń z rentą rodzinną, pomimo że znajdują się w takiej samej sytuacji rodzinnej.

Jak wskazuje Biuro Analiz Sejmowych, renta uczniowska i socjalna to świadczenie spełniające podobne funkcje, przyznawane w różnych okresach na podstawie różnych aktów prawnych, niemniej osobom spełniającym te same kryteria. Świadczenia te są również w tej samej wysokości. Ich wysokość odnosi się do najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, obecnie 1250,88 zł, z prawem do dodatku pielęgnacyjnego w wysokości 239,66 zł. W zakresie zbiegu powyższych świadczeń z rentą rodzinną to w przypadku renty uczniowskiej stosowany jest art. 95 ust. 1 ustawy emerytalnej, w myśl którego w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się tylko jedno, wyższe lub wybrane przez zainteresowanego.

Natomiast w odniesieniu do renty socjalnej stosowany jest art. 9 ustawy socjalnej, zgodnie z którym w przypadku zbiegu uprawnień do renty socjalnej z uprawnieniem do renty rodzinnej kwota renty rodzinnej ulega takiemu obniżeniu, aby łączna kwota obu świadczeń nie przekroczyła 200% kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Osoby pobierające rentę uczniowską, w przypadku gdy wymiar ich renty rodzinnej jest niski, to znaczy mniejszy od wymiaru renty uczniowskiej, mają zawieszoną rentę rodzinną. Natomiast w przypadku, gdy renta rodzinna jest wyższa, otrzymują ją, przy czym nie obowiązuje ich limit określony dla zbiegu renty socjalnej z rodzinną. Część osób uzyskujących rentę uczniowską zapewne skorzystałoby z przejścia na rentę i pobierania świadczenia ze zbiegu, niemniej jednak dla tej części, której świadczenie rodzinne przekracza obecnie 2501,76 zł, nie byłoby to korzystne.

Na kanwie bardzo podobnego indywidualnego przypadku, pan senator Jan Filip Libicki skierował oświadczenie do minister rodziny i polityki społecznej oraz rzecznika praw obywatelskich w zakresie faktycznej niemożliwości skorzystania przez część osób w niezwykle trudnej sytuacji materialnej i życiowej z renty rodzinnej. Pani minister zwróciła się do ZUS o dokładną analizę przypadku, z której wynikało, iż w oddziałach ZUS, których literalnie zastosowano wykładnię o przepisu art. 7, doszło do wnoszenia odwołań, na podstawie których ugruntowało się orzecznictwo sądowe potwierdzające tę wykładnię. Za zasadne zatem uznaje się doprecyzowanie dyspozycji wskazanego artykułu w omawianym zakresie, co potwierdził również rzecznik praw obywatelskich. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Kto z państwa chciałby zabrać głos tej sprawie? Nie widzę.

Pan Krzysztof Pater w podobnym duchu, jak to przedstawiał pan poseł referent, wskazuje, iż Biuro Analiz Sejmowych w swojej analizie opisuje chaos prawny w tym zakresie orzecznictwa sądowego, jaki występuje w przypadku obu tych świadczeń. Dlatego pan Krzysztof Pater uważa, że brak jest podstaw prawnych i merytorycznych do pozbawiania osób pobierających rentę uczniowską renty rodzinnej, którą mogą otrzymać osoby pobierające rentę socjalną. W tych warunkach proponuje inicjatywę ustawodawczą Komisji, która mogłaby mieć jedną z dwóch form: albo zamianę wszystkich rent uczniowskich na renty rodzinne, co byłoby procedurą prostą, niskokosztową po stronie administracji

i prostą także dla świadczeniobiorców, albo stworzenie ustawowej możliwości zamiany uzyskania renty socjalnej przez osoby pobierające rentę uczniowską oraz pozbawienie prawa – być może zawieszenie – renty uczniowskiej z chwilą przyznania renty socjalnej.

Pan Krzysztof Pater sugeruje, by przed wystąpieniem z inicjatywą ustawodawczą, wystąpić z dezyderatem do minister rodziny i polityki socjalnej o zaopiniowanie obu tych wariantów oraz podanie, jakie to są dzisiaj wielkości, czyli ile osób pobiera rentę uczniowską, ile osób rentę socjalną, ile wśród tych beneficjentów równocześnie pobiera rentę rodzinną, co byłoby bardzo pomocne w pracach nad ewentualnym projektem ustawy.

Widzę przedstawiciela ministra rodziny i polityki społecznej. Tak, bardzo proszę.

Naczelnik wydziału w Departamencie Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny i Polityki Socjalnej Zbigniew Wasiak:

Dzień dobry. Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, Zbigniew Wasiak, Departament Ubezpieczeń Społecznych.

Sprawa będąca przedmiotem tej petycji jest nam oczywiście znana. Była i cały czas jest przedmiotem analizy. Udzieliliśmy rzeczywiście odpowiedzi na zapytanie pana senatora Filipa Libickiego. Mogę powiedzieć, że na dzień dzisiejszy analizujemy tę sprawę, dlatego że tak jak wynika z opinii BAS, to pierwsze z rozwiązań polegające na tym, że z automatu wszystkie osoby uprawnione do renty uczniowskiej miałyby na tych samych zasadach prawo do pobierania renty rodzinnej, może się okazać niekorzystne dla osób, które pobierają renty rodzinne w wysokości powyżej 2,5 tys. Te osoby by straciły, natomiast byłoby to rozwiązanie korzystne dla osób, które pobierają tę rentę poniżej tej kwoty.

Dlatego ta analiza skłania nas do stwierdzenia, że jeżeli już miałyby być dokonywane zmiany legislacyjne, to raczej na gruncie drugiej propozycji, która zakłada pewną elastyczność, żeby osoby nie zostały pokrzywdzone. W tym zakresie rzeczywiście analizujemy i przygotowujemy rozwiązania prawne. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

To może zatem, panie pośle, w tych warunkach właśnie dezyderat, który z jednej strony pozwoli nam poznać sprecyzowane stanowisko ministra rodziny, a z drugiej strony – podjąć ostateczną decyzję? Bardzo proszę.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję, panie przewodniczący. Wysoka Komisjo, oczywiście potwierdzam tutaj opinię naszego doradcy Komisji do Spraw Petycji, aby wystąpić z dezyderatem do Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej o wyjaśnienie tej sprawy. Jakby była informacja, że trwają analizy w ministerstwie, ale żeby dostać konkretne informacje, na podstawie, których moglibyśmy podjąć dalszą inicjatywę, to rekomenduję dezyderat. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja postanowiła wystąpić z dezyderatem do minister rodziny i polityki społecznej.

W kolejnym punkcie proszę panią przewodniczącą Urszulę Augustyn o przedstawienie petycji w sprawie zmiany Kodeksu wykroczeń w zakresie zaostrzenia kar za zaśmiecanie miejsc publicznych.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Panowie przewodniczący, szanowna Komisjo, otóż autor petycji proponuje nam taką zmianę Kodeksu wykroczeń, aby sprawca wykroczenia polegającego na zaśmiecaniu miejsca publicznego obligatoryjnie otrzymywał karę prac społecznych, polegającą na samodzielnym uprzątnięciu zaśmieconego przez siebie miejsca publicznego wraz z nawiązką, tj. z samodzielnym uprzątnięciem dodatkowego miejsca publicznego. Kary aktualnie wymienione w art. 45 wyżej wymienionej ustawy dalej zachowałyby swoją moc obowiązującą, z tym że oprócz nich karą obligatoryjną byłyby obowiązkowe prace społeczne, które autor petycji tutaj przytacza.

Chciałabym się jeszcze odnieść do uzasadnienia petycji, w moim pojęciu istotnego. Otóż autor petycji pisze: „Jedną z wartości polskiego społeczeństwa jest prowadzenie polityki ekologicznej, która przejawia się między innymi poprzez szeroko pojętą dbałość o stan środowiska naturalnego, zaś jedną z funkcji prawa jest tzw. funkcja ochronna, czyli mająca na celu wspieranie rozmaitych wartości istotnych ze społecznego punktu widzenia”. W związku z powyższym – pisze autor petycji – „zasadne wydaje się możliwe najlepsze schronienie stanu środowiska naturalnego” i autor uważa, że można to osiągnąć poprzez zaostrzenie kar za zaśmiecanie miejsc publicznych.

W aktualnie obowiązujących przepisach: kto zanieczyszcza lub zaśmieca miejsca dostępne dla publiczności, a w szczególności drogę ulicę, plac, ogród, trawnik lub zieleń, podlega karze grzywny do 500 zł albo karze nagany. Tak dzisiaj brzmią te przepisy. Niemniej jednak autor petycji uznał, że należy zaostrzyć te przepisy. To jest dosyć pozytywnie odbieraną przesłanką to, że autor petycji proponuje, aby to były obligatoryjne prace społeczne, polegające na naprawieniu szkody i jeszcze dodatkowe prace społeczne polegające na uprzątnięciu innego miejsca, więc ta kara byłaby dotkliwa dla takiej osoby. Niemniej jednak ważne jest dla mnie, żeby zaostrzać kary, ale to, żeby ta kara była nieuchronna.

Bardzo trafny jest argument, który przetacza w opinii ekspert Biura Analiz Sejmowych, który powołuje się na skuteczność kar za nieposiadanie biletu w komunikacji. I teraz dwa przykłady. Jeśli to jest komunikacja miejska, na przykład autobus, to okazuje się, że wielu spośród użytkowników nie nabywa biletu, bo są świadomi faktu, że obecność kontrolera w autobusie jest dosyć sporadyczna, w związku z czym mają dużą szansę na to, żeby przejechać swoją trasę bez ważnego biletu. Natomiast, jak pisze ekspert BAS, ścigalność mandatów autor za nieposiadanie biletu autobusowego jest pomiędzy 60 a 70%, a więc generalnie dosyć niska. Natomiast zupełnie inna sytuacja jest na przykład w komunikacji... na przykład w pociągach, gdzie wiadomo, że kontroler jest na każdej trasie i te bilety będą skontrolowane, w związku z czym większość pasażerów posiada bilety potrzebne do tego przejazdu i tutaj ścigalność mandatów mamy prawie stuprocentową. A więc, nie zaostrzenie kary, ale nieuchronność kary absolutnie wpływa na to, że kontrolujemy swoje zachowania.

Chciałabym zwrócić uwagę na to, że zmiany proponowane przez autora petycji odnoszą się do przepisów Kodeksu wykroczeń. Warto by więc zapytać ministra sprawiedliwości – i proponuję tutaj Szanownej Komisji, abyśmy wystąpili z dezyderatem – czy po analizie sytuacji, jaka jest przedstawiona przez autora petycji, uważa, że wprowadzenie takich kar jest zasadne. Wtedy zastanowilibyśmy się nad podjęciem ewentualnej inicjatywy legislacyjnej. Być może w Ministerstwie Sprawiedliwości odbywają się jakieś prace na ten temat, więc mielibyśmy też ułatwioną sprawę. Raz jeszcze podkreślę: nie wysokość kary, ale nieuchronność tej kary jest elementem, który determinuje nas do tego, że kontrolujemy swoje zachowanie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Bardzo proszę, pan przewodniczący Świat.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Dwie krótkie uwagi. Po pierwsze, nie zgadzam się z takim przeciwstawieniem nieuchronności kary i ewentualnego zaostrzenia kary. Tu nie jest albo, albo. Oba te czynniki są istotne i oba w jakiś sposób wpływają na nasze społeczne zachowania. Niewątpliwie nieuchronność kary jest bardziej dyscyplinująca, ale nie jedynie. Pytanie: Nieuchronność kary w przypadku zaśmiecania, czyli co, monitoring, więcej monitoringu w miastach, więcej policjantów strażników miejskich? Nie wiem, myślę, że w takim przypadku, kiedy możliwość złapania sprawcy jest niewielka, to właśnie być może zaostrzenie kary byłoby bardziej odstraszaające, ale to jest do dyskusji.

No i drugi problem, jak wyegzekwować takie prace społeczne polegające na posprzątaniu miejsca, gdzie się za śmieciło? Znaczącego takiego delikwenta musiałby strażnik miejski, policjant czy ktoś zaprowadzić tam, przypilnować, jakoś wyegzekwować. Koszty

takiej operacji byłyby po prostu kosmiczne, chyba prościej byłoby po prostu zwiększyć karę grzywny za takie uczynki. Oczywiście to nie zmienia faktu, że mojej opinii warto o to zapytać resort. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Ktoś z państwa? Jeszcze pani przewodnicząca? Proszę bardzo.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Być może nieprecyzyjnie się wyraziłam. Wcale nie twierdzę, że to jest albo wysokość kary, albo nieuchronność. Myślę, że jedno i drugie jest ważne, jeśli mamy tę świadomość, że kara jest nieuchronna, to jest to bardziej skuteczne. Tutaj pewnie się z panem przewodniczącym zgadzamy, więc myślę, że warto jednak zapytać ministra sprawiedliwości, czy on przeanalizował treść tej petycji, znajduje tutaj jakieś uzasadnienie i podpowie nam rozwiązanie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy wobec rekomendacji, by wystąpić w sprawie postulatów zawartego w petycji z dezyderatem do ministra sprawiedliwości, są uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę pana posła Marcina Duszka o przedstawienie petycji w sprawie uchylecia art. 11 ustawy z 22 marca 1990 r. o zmianie ustawy o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia oraz ustawy o Sądzie Najwyższym, a także zmiany art. 1 ust. 2 ustawy z 13 lipca 1990 r. o powołaniu sądów apelacyjnych oraz o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, Kodeks postępowania cywilnego, Kodeks postępowania karnego, o Sądzie Najwyższym, o Naczelnym Sądzie Administracyjnym i o Krajowej Radzie Sądownictwa.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, wspomniana petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wymogi formalne.

Przedmiotem tejsze petycji są postulaty, po pierwsze, o uchylenie art. 1 ustawy z 22 marca 1990 r. o zmianie ustawy o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia oraz ustawy o Sądzie Najwyższym oraz w drugim punkcie zastąpienia w art. 1 ust. 2 ustawy z 13 lipca 1990 r. o powołaniu sądów apelacyjnych oraz o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, Kodeks postępowania cywilnego, Kodeks postępowania karnego, o Sądzie Najwyższym, o Naczelnym Sądzie Administracyjnym i o Krajowej Radzie Sądownictwa wyrazu „wojewódzkich” wyrazem „okręgowych”.

W uzasadnieniu autor petycji podnosi, że obecnie Ministerstwo Sprawiedliwości nie obsługuje już Prokuratora Generalnego i nie ma sądów wojewódzkich. Zmiany służą porządkowaniu prawa. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę, poproszę zatem o rekomendację pana posła.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo propozycja wnioskodawcy w zakresie uchylecia art. 1 ustawy zmieniającej ustawę o Prokuraturze PRL nie zasługuje na uwzględnienie. Pozostałe zmiany mają charakter porządkujący. Wnoszę o nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem tejsze petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Zatem jest rekomendacja, aby nie uwzględnić żądania zawartego w przedstawionej petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

W następnym punkcie przypadło mi zreferowanie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie stosowania wobec żołnierzy zawodowych będących radnymi art. 25 ust. 2 i 3 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Wnoszący petycję postuluje doprowadzenie do pełnego i konsekwentnego skorelowania ustawy o służbie żołnierza zawodowego, która w art. 109 ust. 1 stanowi, że żołnierz zawodowy może kandydować do Sejmu i Senatu oraz Parlamentu Europejskiego na kierownicze stanowiska w państwie, obsadzane na podstawie wyboru oraz do organów samorządu terytorialnego, aby skorelować z przepisami ochronnymi dla osób wykonujących mandat radnego, to jest właśnie art. 25 ust. 2 i 3 ustawy o samorządzie gminnym, które to przepisy przewidują, że rozwiązanie z radnym stosunku pracy wymaga uprzedniej zgody rady gminy, której jest członkiem, oraz nałożenie na pracodawcę obowiązku zwolnienia radnego od pracy zawodowej w celu umożliwienia mu brania udziału w pracach organów gminy.

Wnoszący petycję wskazuje, iż obecnie status prawny żołnierzy jest przedmiotem wielu kontrowersji, które nasilają się od uchwalenia Kodeksu pracy. Sam stosunek prawny normujący służbę żołnierzy zawodowych jest niejednoznaczny w ocenie wnoszącego petycję. Trudności powstają przy zakwalifikowaniu stosunku służbowego do konkretnej gałęzi prawa, prawa administracyjnego lub prawa pracy. Mimo istnienia silnych pierwiastków pracowniczych, dość rozpowszechniony, jak wskazuje autor petycji, jest pogląd, że stosunki służbowe należą do kategorii stosunków prawa administracyjnego, cechujących się pełną dyspozycyjnością funkcjonariusza, rozumianą jako pełne podporządkowanie się przełożonym, jak również i uprawnienie właściwych publicznych organów do kształtowania warunków pracy osoby nominowanej, który jest uzależniony od potrzeb wynikających z pełnionej przez nią funkcji. Nie mogą być utożsamiane ze stosunkami pracy z mianowania pomimo wspólnego ich źródła, czyli aktu administracyjnego.

Wnoszący petycję wobec tych okoliczności też przywołuje ważny wyrok Sądu Administracyjnego, mianowicie, iż wobec braku odesłania w tych przepisach należy przyjąć, że w razie zwolnienia żołnierza będącego radnym ze służby nie ma zastosowania art. 25 ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie gminnym, uzależniający rozwiązanie z radnym stosunku pracy od uprzedniej zgody rady gminy. Tak orzekł Sąd Administracyjny w Warszawie. Wobec tych wątpliwości wnoszący petycję postuluje, by jednak dokonać zmian jednoznacznie wskazujących na ochronę również tego stosunku żołnierza zawodowego.

Ekspert BAS potwierdza, że petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu i jest zgodna z ustawą o petycjach. Ekspert wskazuje także na regulację z Europejskiej Karty Samorządu Terytorialnego, która wprost stanowi, iż status przedstawicieli wybieranych do władz lokalnych powinien zapewniać swobodne wykonywanie mandatu, a funkcje lub działania niedające się pogodzić z mandatem przedstawiciela wybranego do władz lokalnych mogą być określone jedynie przez ustawę lub wynikać z podstawowych zasad prawnych. Ekspert potwierdza, iż art. 109 ust. 1 ustawy z 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych stanowi, że żołnierz zawodowy może kandydować do Sejmu i Senatu oraz Parlamentu Europejskiego na kierownicze stanowiska w państwie, obsadzane na podstawie wyboru oraz do organów samorządu terytorialnego. Natomiast ekspert wskazuje zarazem, iż w art. 111 pkt 2 ustawy o służbie żołnierzy nie są wymienione te organy stanowiące, czyli poza organem wykonawczym, a zatem wybór do takiego organu nie powoduje zwolnienia ze służby.

Jednak ekspert podkreśla, iż jest to relacja stosunku służbowego i powołując się na ustawę o Policji, która wprost wskazuje, iż policjanta można zwolnić ze służby, w przypadku objęcia funkcji z wyboru w organach samorządu terytorialnego lub stowarzyszeniach i skoro policjant pozostaje w stosunku służbowym administracyjno-prawnym, nie ma zastosowania art. 25 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, uzależniający rozwiązanie stosunku pracy z radnym od uprzedniej zgody rady gminy, której jest członkiem. Dotyczy to każdej podstawy prawnej zwolnienia policjanta ze służby. Policjant pozostaje bowiem w stosunku służbowym i chociaż stosunek służby policjanta nawiązuje się w wyniku mianowania znanego Kodeksowi pracy na podstawie dobrowolnego zgłoszenia się do służby, stosunek ten ma zasadniczo inny charakter niż stosunek pracy. I tu w tym wyroku wprost wskazano, iż wynika to zwłaszcza z obowiązku wykonywania przez policjanta rozkazów i poleceń jego przełożonych, możliwości powierzania mu

pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku oraz wyznaczania i przenoszenia go na różne stanowiska, nawet w innej miejscowości, stosownie do potrzeb Policji. Z drugiej strony korzystają z pewnych preferencji w sferze materialnej i socjalnej czy ubezpieczenia społecznego. To wyrok Sądu Administracyjnego w Warszawie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Ekspert wskazuje, iż dotyczy to również żołnierzy zawodowych – ta dyspozycyjność, obowiązek wykonywania rozkazów przełożonych – co może jednak utrudniać łączenie tych zadań, tej relacji z wykonywaniem funkcji radnego. Ekspert wskazuje także, że gdyby zaingerować w status żołnierza zawodowego, to trzeba by uwzględnić odpowiednie regulacje wobec funkcjonariuszy innych służb, bo wszyscy powinni być traktowani jednakowo. W konkluzji ekspert wskazuje, iż wzmocnieni w obecnym stanie prawnym wzmoczoną ochroną trwałości zatrudnienia i zwolnienia od pracy zawodowej, w celu umożliwienia udziału w pracach organu gminy, objęci są jedynie pracownicy. Uprawnienia te nie obejmują osób prowadzących działalność na własny rachunek czy zarobkujących w ramach stosunków cywilnoprawnych, wiążących się zasadniczo z samodzielnym kształtowaniem czasu pracy przez wykonawcę oraz stosunków służbowych, które charakteryzują się ścisłą podległością służbową żołnierza lub funkcjonariuszy. Podobnie wypowiada się nasz stały doradca pan Krzysztof Pater. W tych okolicznościach rekomenduję nieuwzględnienie żądania zawartego w petycji.

Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Czy wobec rekomendacji, by nie uwzględnić żądania zawartego w przedstawionej petycji, są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję o nieuwzględnieniu żądania zawartego w petycji.

Drodzy państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Dodatkowo informuję, że w związku z wyznaczonym na godzinę 16.00 rozpoczęciem posiedzenia Sejmu, kolejne posiedzenie naszej Komisji wyznaczone na godzinę 16.00 rozpoczniemy 15 minut po rozpoczęciu posiedzenia Sejmu.

Zamykam posiedzenie Komisji. Dziękuję i do zobaczenia na kolejnej Komisji.